

nærværende gik ud paa, at Kvinder skulde have Adgang til visse Præsteembeder, saasom Stillingen som Præst ved kvindelige Straffeanstalter, Fødselsstiftelsen eller andre Stiftelser eller Hjem særligt for Kvinder, og man har ogsaa fundet Berettigelse til at fremsætte et saadant Lovforslag i de Erklæringer, som Landets Biskopper har afgivet til Ministeriet. Disse Erklæringer er aftrykt som Bilag til Lovforslaget, og ethvert Medlem kan altsaa gøre sig bekendt dermed. Jeg skal kun oplæse nogle Sætninger af Erklæringerne, som væsentlig angaar Lovforslaget, saaledes som det nu fremsættes. Københavns Biskop, Ostenfeld, udtaler saaledes: „Naar der ved Ledighed i det“ — det er Embedet som Præst ved Straffeanstalten paa Christianshavn — „melder sig en dertil egnet kvalificeret kvindelig Ansøger, mener jeg ikke, at der burde rejses principielle Betænkeligheder netop til den ene Plads, men jeg betoner, at det efter min Mening ikke vil være tilstrækkeligt for den første Kvinde, der skulde indvies til Præstetjenesten, at hun har teologisk Embeds-eksamen, men at der bør kræves specielle personlige Kvalifikationer vedrørende hendes Egnethed til netop denne Stilling.“ Dette er ikke andet end, hvad der finder Sted, ogsaa naar man skal vælge en Mand til Præst ved denne Anstalt, idet man kræver specielle personlige Kvalifikationer ved Besættelse af denne Stilling. Biskoppen over Roskilde Stift, Fønnesbech-Wulff, udtaler: „Derimod vilde jeg kunne tilraade, at der søgtes tilvejebragt Lovhjemmel for Ordination af Kvinder til visse Præsteembeder, som særlig maatte være egnede til at overtages af Kvinder, som f. Eks. det i Andragendet omtalte Embede ved Kvindefængselet paa Christianshavn.“ Biskop Ruds Erklæring gaar i samme Retning som Biskop Ostenfelds. Den udtaler: „Skønt jeg i Grunden ogsaa nærer Tvivl om, at en Kvinde, fordi hun er Kvinde, bedre vil kunne være Præst ved f. Eks. et Kvindefængsel, benægter jeg ikke, at der kan tænkes Tilfælde, hvor det maatte gælde: „Ingen Regel uden Undtagelse“. Skulde en Biskop finde, at han staaar overfor en saadan Undtagelse og derfor er villig til at ordinere hende, mener jeg, at der ikke principielt kan gives absolut afvisende Grunde derimod.“ Biskop Ammundsen over Lolland-Falsters Stift udtaler, at der ikke kan være noget at indvende derimod, hvor det drejer sig om en Præstegerning uedlukende blandt Kvinder som den i fornævnte Andragende omtalte ved Christianshavns Straffeanstalt, og hvor det maatte formo-

des, at en Kvinde kan gøre bedre Fyldest i Tjenesten end en Mand. „Der vilde hermed formentlig være givet tilstrækkelig Begrundelse til at afvige fra den kirkelige Sædvane og at oprette saadanne enkelte kvindelige Præsteembeder, men Kvinders Adgang til Præstetjeneste maatte være begrænset til disse.“ Biskop Ammundsen i Haderslev Stift udtaler: „Jeg finder det da ønskeligt, at Andragendet om, at der søges Lovhjemmel for at kunne ansætte en kvindelig teologisk Kandidat som Præst ved Kvindefængselet paa Christianshavn, imødekommes. Jeg lægger mindre Vægt paa, om dette sker i Form af en Lejlighedslov eller ved, at der aabnes en almindelig Adgang for Kvinder til at blive Præster.“ I en senere til Ministeriet indkommen Erklæring har han fastholdt denne Udtalelse, men mener dog, at hvis en Kvinde af religiøse Grunde skulde ønske at blive betjent af en mandlig Præst ved Nadverens Sakramente, vilde han anbefale, at dette kunde ske. Det teologiske Fakultet, som ogsaa er blevet spurgt, udtaler sig i samme Retning, idet det siger, at Ansættelse ved Kvindefængsel „falder indenfor Rammerne af de Virksomheder, som Fakultetet kunde tænke sig overdraget Kvinder.“

Flertallets, 5 af Landets 9 Biskopper, og det teologiske Fakultets Stilling kan i Korthed sammenfattes saadan, naar jeg er meget forsigtig i mine Udtalelser, at man har intet imod, at Kvinder, som har specielle personlige Kvalifikationer til saadanne Embeder, som nævnes i nærværende Forslag, ansættes som Præster i disse; de 4 andre Biskopper er imod. Der er altsaa et Flertal af Biskopperne og det teologiske Fakultet derfor, og jeg finder deri nogen Berettigelse til at fremsætte dette Forslag for den høje Rigsdag og anbefaler det til Fremme, idet jeg blot skal tilføje, at det ikke er ud fra teoretiske Kvindeemancipationstanker, jeg her handler, men det er ud fra et praktisk Kendskab til den store Indsats, som det kvindelige Sjæleliv formaar at yde paa andre Omraader, baade paa Sygeplejens og paa Opdragelsens Omraade, og jeg tror, at hvis der aabnes en Adgang for Kvinder til ogsaa at blive Præster, vil der tilføres Kirken nye Kræfter, som den efter min Mening har haardt Brug for.

Til Slutning tillader jeg mig at fremsætte *Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg angaaende Forholdet mellem Staten og Folkekirken*. Medens den kirkelige Lovgivning siden Grundloven af 1849 i det væsentlige har taget Sigte paa det enkelte Menighedsmedlems Stilling i Menigheden og